

Пенчо Славейков

Спря се орачът пред нивата
златна...

Спря се орачът пред нивата златна –
благ дух му лъхна и сепна душата,

като че свиден привет я погали.
С ромон потих класове натежали

свождат чело за милувка желана...
Поглед към небо възведе стопана –

а чучулига, преварила, с песен
вече се дига към свода небесен;

сякаш орачу подзела молбата,
носяйки я на крилца в небесата.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Силвия Гогова, Милена Тодорова и Мартин Митов

Публикация

П. П. Славейков, Събрани съчинения в осем тома, том 1. Български писател, С. 1958
П. П. Славейков, Съчинения. Том II. Лирика. Фигура, С. 2003.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6580>]